

רע"פ 3353/14 - ישראל ויינגרטן נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 3353/14

לפני: כבוד השופט ס' ג'ובראן

המבקש: ישראל ויינגרטן

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים מיום 10.4.2014 בעפ"ת 20490-03-14 ועפ"ת 34000-03-14 שניתן על ידי כבוד השופט א' דראל

בשם המבקש: עו"ד דרור שוסהיים

החלטה

1. בקשת רשות ערעור על פסק הדין של בית המשפט המחוזי בירושלים (השופט א' דראל) בעפ"ת 20490-03-14 ו-34000-03-14 מיום 10.4.2014. בית המשפט המחוזי דחה ערעור על הכרעת הדין וגזר הדין של בית משפט השלום לתעבורה בירושלים (השופט א' טננבוים) בת"ד 122-04-13 מיום 22.10.2013 ומיום 26.1.2014.

רקע והליכים

2. המבקש הורשע בעבירות תעבורה של גרימת נזק (לפי תקנה 21(ב)(2) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961); אי-ציות לרמזור אדום (לפי תקנה 64(ה) לתקנות התעבורה); תאונת דרכים הגורמת חבלה של ממש (לפי סעיף 38(3) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א-1961); ונהיגה ברשלנות (לפי סעיף 62(2) בקשר עם

עמוד 1

סעיף 38(2) לפקודת התעבורה). עבירות אלה יוחסו למבקש במסגרת נסיעת חירום שביצע בתפקידו כנהג אמבולנס. על-פי כתב האישום, ביום 15.8.2012 נהג המבקש באמבולנס בשדרות הרצל שבירושלים. באחד הצמתים הוא הסיט את מבטו לעבר מערכת הכריזה שבאמבולנס, נכנס לצומת ברמזור אדום, והתנגש בכלי רכב אחר שנכנס לצומת באור ירוק. לנהג כלי הרכב האחר (להלן המתלונן) נגרמו חבלות של ממש (שברים באגן) ושני כלי הרכב ניזוקו.

3. בית משפט השלום הרשיע את המבקש בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום. ראייה מרכזית ששימשה אותו היתה הקלטה של מצלמות אבטחה שהיו באזור. בית המשפט ציין כי "עותק הקובץ נמצא על תקליטור בתיק בית המשפט ומבט אחד בו מראה בבירור כיצד אירעה התאונה". ראייה מרכזית נוספת בבסיס הכרעת הדין היתה דוח בוחן תנועה שהסביר על תכנית הרמזורים אשר התיישבה עם גרסתו של המתלונן. על יסוד ראיות אלה, כאמור, הורשע המבקש. בגזר הדין ציין בית המשפט כי במקרה הנוכחי מלאכת גזירת העונש קשה. מזה עמדה הפגיעה החמורה והקשה במתלונן, ומזה עמד הנאשם (המבקש) - צעיר בן 25 ללא עבר תעבורתי אשר בעת התאונה היה בנסיעת חירום באמבולנס. בסופו של דבר השית בית המשפט על המבקש עונש של פסילה בפועל למשך שנתיים וקנס בסך 10,000 ש"ח.

4. המבקש ערער לבית המשפט המחוזי. ערעורו על הכרעת הדין נדחה. עם זאת, בית המשפט קבע כי לא הוכח שהמתלונן עבר באור ירוק, וכי יש להניח שהוא עבר באור צהוב או אדום וכי יש בכך כדי להשפיע על חומרת העונש. בהתאם מצא בית המשפט המחוזי כי יש לקצר את עונש הפסילה ולהעמידו על 8 חודשים וזאת בנוסף לקנס שהוטל בבית משפט השלום.

הבקשה

5. בבקשה למתן רשות ערעור המבקש טען כי היה על בית המשפט המחוזי להחזיר את הדיון לבית משפט השלום כדי שיבחן מחדש את הטענות לגבי האשמה בתאונה, את טענת ההגנה מן הצדק, וכן "שאלות נוספות כגון למי יש זכות קדימה". לעניין העונש המבקש טען כי הוא חורג ממדיניות הענישה הנהוגה במקרים דומים, וכי לא ניתן משקל מספק לעברו התעבורתי שאינו כולל הרשעות וכן לנסיבותיו האישיות. כן טען הוא כי מעולם נהג אמבולנס במגן דוד אדום (מד"א) לא קיבל עונש כה חמור.

דיון והכרעה

6. אין בידי לקבל את הבקשה למתן רשות ערעור. נסיבותיו של המקרה הנוכחי כמו גם השאלות שלכאורה עולות מהן אינן מצדיקות מתן רשות ערעור בגלגול שלישי. טענתו המרכזית של המבקש לעניין הכרעת הדין היא כי היה על בית המשפט המחוזי להחזיר את הדיון לבית משפט השלום בשל השינוי שערך בממצאי העובדה. דומה כי לא ניתן להלום טענה זו. אכן, לעתים ערכאת הערעור מוצאת לנכון להחזיר את התיק לערכאה הדיונית כדי לקבוע או לבחון מחדש ממצאים שבעובדה. במקרה שלפנינו התעורר ספק בשאלה באיזו מצב היה הרמזור בשעה שהמתלונן נכנס אל הצומת. בית המשפט המחוזי הסביר כי הנחת העבודה בבית משפט השלום לפיה המתלונן עבר ברמזור ירוק אינה מבוססת, ולכן לכאורה היה מקום להחזיר את הדיון לבית משפט השלום לתעבורה כדי שיקבע ממצא עובדתי בעניין. בפועל, בית המשפט המחוזי לא עשה כן והיה מוכן להניח כי המתלונן נסע באור אדום. משכך הטעם המרכזי להשבת הדין לבית משפט השלום התייתר, בפרט מן הטעם שבית המשפט המחוזי גזר את העונש תחת הנחה שפעלה לטובת המבקש.

7. לא בכדי בית המשפט המחוזי הבהיר כי לדיון בשאלה זו אין השפעה על הכרעת הדין אלא על העונש. זאת מכיוון שאשמו של המתלונן במקרה דנא אינו משפיע על שאלת עצם התגבשותן של העבירות אצל המבקש. ממילא הטעמים שמנה המבקש להחזרת הדין לבית משפט השלום לא נומקו ועל פני הדברים אינם מצדיקים לעשות כן. כך או

אחרת, לא מצאתי כי יש בטענות המבקש הצדקה למתן רשות ערעור בגלגול שלישי בהתאם למבחנים שהותוו בפסיקה (ר"ע 103/82 חניון חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיפה) בע"מ, פ"ד לו(3) 123 (1982)). מעבר לצורך יצוין, כי החזרת התיק לבית משפט השלום לתעבורה היתה מעמידה את המבקש בפני סכנה שבמסגרת בחינה מחודשת של ממצאי העובדה, תאושש ההנחה שלפיה המתלונן עבר באור ירוק. או אז הטעם ששימש את בית המשפט המחוזי לקיצור בעונש יפוג.

8. אשר לטענותיו של המבקש לעניין העונש דומה כי הן אינן מצדיקות מתן רשות ערעור בגלגול שלישי. עונשו של המבקש קוצר לכדי שלישי מהעונש המקורי. לא הובאו אסמכתאות לטענה שלפיה אין תקדים לחומרת העונש שהושת על המבקש בהיותו נהג אמבולנס במקצועו. לאחר העיון בעונשים שהוצגו בפני בית המשפט המחוזי שצורפו לנימוקי הבקשה שלפני, דומה כי גם לגופו העונש אינו חורג ממדיניות הענישה הנהוגה במידה שמצדיקה מתן רשות ערעור בגלגול שלישי (רע"פ 1174/97 רפאלי נ' מדינת ישראל (24.3.1997); רע"פ 7201/97 בשירי נ' היועץ המשפטי לממשלה (11.12.1997); רע"פ 5504/08 פלוני נ' מדינת ישראל (27.7.2008)).

ניתנה היום, כ"ו בסיון התשע"ד (24.6.2014).

שׁוֹפֵט